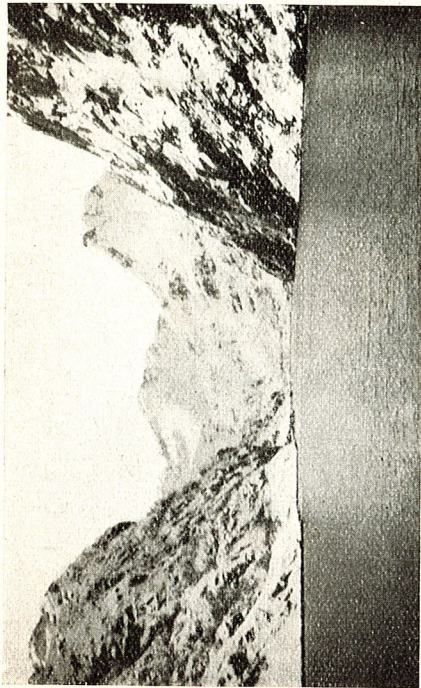

Hestmanen å Nordlandet.

svett, och gamlingarna togo med intresse del av vår Penta samt lovade enstämigt, att aldrig skaffa sig någon annan motor än just den vi hade.

I allmänhet utfördes sysslorna ombord efter en småningom genomförd arbetsfördelning. Var man hade sin sak att sköta och inlät sig ogärna på sin nästas arbetsområde. Jag satt vid rattien samt hade även motorn på mitt ansvar, "Raggen" vid sin skrivmaskin under lönlösa försök att dressera "Jocke" som mellanstick. Halling skötte kameran och dragspelet och Barelind funderade ut filmseener samt var dessutom skeppsskalden ombord. Den minst beständiga i arbetet var "Jocke". Han visade anlag för de mest skiftande och olikartade sysselsättningar och kunde omöjligt förmås att noggrant och regelbundet åtaga sig ett arbete. Detta berodde dock ej på lättja. Tvärtom, hans energi och uppfinningsrikedom syntes outtömliga. Ständigt och oombedd ingrep han i våra förehavanden, alltid med mer eller mindre ödesdigert resultat. Till och med maskinskrivning försökte han sig på, vilket gav upphov till det spända förhållandet mellan honom och "Raggen".

Emellertid blev det så småningom tydligt, att det var vissa uppgifter, som Jocke med större framgång klarade

Trollfjorden å Lofoten.

bättre än vi andra, t. ex. att kontrollera, att allting var ordentligt fastsatt, att störa stillheten, om den någon gång började bli för enformig, samt att sköta vakthållningen. Jocke hade nämligen respekt med sig, så liten han var. Hård var han i nyporna och därtill kvick som en blix. Icke gärna tillät han någon obekant att komma sig för nära. Hans apparition var också allt annat än tilldragande, då han under ett väsende ljud visade sina kraftiga huggtänder.

Allt detta hindrade dock icke, att "Jocke" vid vissa tillfällen kunde utveckla en enastående sällskapstalang. Gentemot damer visade han en utsökt belevnhet. Bordets njutningar föraktade han ingalunda och han deltog med lidelsefull intensitet i dryckeslag, när tillfälle därtill gavs. Att han sedan glaset var tomt kastade det i golvet kan ju ej läggas honom till last. Ej heller kan ärligheten i hans avsikter att roa och underhålla betvivlas, då han i Gävle företog sig att efter sin egen smak måla om Stadshotellets redan förut vackert koloretrade brysselmatia med innehållet i ett blåckhorn.

Färden runt Sydsverige bjöd på många glada poänger och avbröts av täta visiter i land. Barelind hade mycket att filma och detta tog tid. Filmingen ombord var